

forbavset over, at man ikke ved Sagens Behandling i Udvalget fra noget af Partierne har taget noget Hensyn til, at dette Lovforslag fremtræder med Anbefaling af samtlige danske Biskopper. Jeg undrer mig ikke mindst derover for det konservative Folkepartis Vedkommende, thi dette Parti har jo dog ellers altid talt om Sagkundskaben; og nu foreligger her et Lovforslag, som er anbefalet — skulde man da synes — af den højeste Sagkundskab paa dette Omraade, og saa stiller Partiet sig dog saaledes, at det ikke blot ignorerer denne Anbefaling, men endog udtaler sig meget skarpt mod det Lovforslag, som fremtræder med Anbefaling fra samtlige Bisper. Jeg tror for øvrigt, at det konservative Folkeparti i nogen Grad har misforstaaet Lovforslaget. Det siger i Betænkningen, at „Lovforslaget har ene for Øje at aabne Adgang til, at Præster med Særmeninger kan blive indsat i Folkekirkens Embeder“; men dette er ikke Tilfældet, man kunde meget bedre sige, at Lovforslaget har ene for Øje at aabne Adgang til, at Biskopper med Særmeninger — nemlig med Hensyn til Kollatsen og Kollatsens Betydning — kan blive fri for at gøre det, som uden Tvivl er en Biskops Embedspligt: at medvirke til, at en Præst indsættes paa sædvanlig Vis i Embedet. For øvrigt forstaaer jeg ikke rigtigt, hvad man mener med Særmeninger. Mener man dermed Meninger, som ikke er evangelisk-lutherske, ikke er stemmende med den evangelisk-lutherske Troslære, saa maa man dog være klar over, at der rundt omkring i Danmark sidder Præster, der har saadanne Særmeninger, og at der hver eneste Dag ekspe-deres Præster med Særmeninger i Embeder. Derom er der slet ingen Tvivl. Det er jo endog saaledes, at nogle af de allerbetydeligste Præster, nogle af dem, der har gjort den allerstørste Indsats i dansk Kirkeliv og dansk Menighedsliv, paa meget afgørende Punkter har været i Strid med den evangelisk-lutherske Troslære. Jeg vil f. Eks. spørge det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Nordby) om, hvad han mener om en Mand som den afdøde Præst fra Gylling, Otto Møller, som paa et meget afgørende Punkt var i Strid med den evangelisk-lutherske Troslære, nemlig med Hensyn til Forsoningslæren. Og saadan vilde man kunne nævne den ene efter den anden, og jeg gad vide, om der overhovedet skulde findes i Danmark en eneste Præst eller Lægmand, som er i fuld Overensstemmelse med den evangelisk-lutherske

Troslære, naar denne opfattes som Overensstemmelse med den danske Folkekirkens symbolske Skrifter. Jeg tror ikke, at en saadan kan findes, og jeg havde nær sagt, jeg vil ikke haabe, en saadan skulde kunne findes, for det maatte være en ganske besynderlig Fremtoning. Derfor tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem skal være en lille Smule varsom med at tale om Præster, som har misligholdt deres højtidelige Embedsløfte — han siger det her om Arboe Rasmussen, at han har „i udpræget Grad misligholdt det højtidelige Embedsløfte, som han har aflagt“. Hvis Embedsløftet kræver Overensstemmelse med den ortodokse Affattelse i et og alt, vil der vist ikke være nogen Præster, der er i Overensstemmelse med det, der ikke misligholder deres Embedsløfte. Nu ser jeg, at det ærede Medlem graduerer denne Misligholdelse, idet han siger, at Pastor Arboe Rasmussen „i udpræget Grad“ har misligholdt sit Embedsløfte. Der kan altsaa være Tale om forskellige Grader, hvori man kan misligholde dette Løfte, men hvem skal saa afgøre, naar man er kommet til den Grad, som ikke kan taales? Jeg tror, at vi alle sammen staar os bedst ved ikke at foretage en saadan Gradning, men, som det hidtil har været Skik i den danske Folkekirke, give Plads for Særmeningerne, saaledes at de frit kan komme til at udfolde sig. Jeg tror, at det vilde blive til ubodelig Skade for alt aandeligt Liv i Danmark, hvis man saaledes vilde sætte Politivagt overfor Præsters og andres Meninger. Saa vilde det kunne komme til at gaa saaledes, at man kunde sige om alle Danmarks Præster, som et æret Medlem under Sagens første Behandling udtalte det paa en meget uheldig Maade om en bestemt Præst: Ja, saaledes prædiker de, fordi de er nødte til det, de er betalte for det. Men det vilde Præsterne dog vist være meget daarligt tjente med, om de skulde komme ind under saadanne Forhold. Nej, lad os blive ved at følge den Udvikling, som er gaaet for sig her i Danmark, og som har givet Plads for forskellige Meninger, og lad os ikke komme ind paa at opsætte Bestemmelser om, hvad man maa tro og mene indenfor Folkekirken, paa den Maade, som der synes at være nogen Tilbøjelighed til.

Partiet Venstre har i alt væsentligt gentaget det Ændringsforslag, som blev forkastet i Folketinget. Jeg maa indrømme, at formaliter er Ændringsforslaget betydeligt forbedret. Som det var stillet i Folketinget, var det formelt set uan-